

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv. II.10.148/2014/2.szám

A Kúria a ... Szakszervezete /képviselésében: ... jogtanácsos által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen szolgálati nyugdíjjogosultság és mérték időpontjának megállapítása iránt a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 4.M.480/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Győri Törvényszék 2.Mf.20.293/2013/8. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasítja.
A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 4.M.480/2012/8. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes szolgálati viszonyában ténylegesen eltöltött időnek kell tekinteni szolgálati nyugdíjra való jogosultság szempontjából az 1986. szeptember 1. napjától 1993. január 31. napjáig beszámított időt, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Győri Törvényszék a 2.Mf.20.293/2013/8.számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes tekintetében szolgálati viszonyban eltöltött időként kell figyelembe venni a nyugdíjra való jogosultság szempontjából az 1986. szeptember 1. napjától 1991. június 30. napjáig, valamint az 1992. október 7. napjától 1993. január 31. napjáig terjedő időtartamot. A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 272. §-ának (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú határozatot hozó bíróságnál a határozat közlésétől számított 60 napon belül kell benyújtani vagy ajánlott küldeményként postára adni kettővel több példányban, mint ahány fél a perben érdekelt van.

A tértivevény szerint a felperes a jogerős határozatot 2013. december 20. napján szabályszerűen átvette, így a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő 2014. február 18-án

(keddi munkanapon) letelt. A felperes a felülvizsgálati kérelmét 2014. február 19-én (tehát elkésetten) adta postára. A fentiek alapján a Kúria az elkésett felülvizsgálati kérelmet a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 237. §-a alapján hivatalból elutasította.

Figyelemmel arra, hogy az alperes költségvetési szerv, a a mérsékelt összegű felülvizsgálati eljárási illetéket az Itv. 4. §-a, 5.§ c) pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. március 19.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tanczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő

Mfv.II.10.148/2014/7.szám

A Kúria a ... Szakszervezete (ügyintéző ... jogtanácsos) által képviselt felperesnek a d... jogtanácsos által képviselt alperes ellen szolgálati nyugdíjjogosultság szempontjából figyelembe vehető szolgálati idő megállapítása iránt a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 4.M.480/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Győri Törvényszék 2.Mf.20.293/2013/8. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Győri Törvényszék 2.Mf.20.293/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes először 1993. február 1-jétől létesített hivatásos szolgálati viszonyt, 1999. december 31-ig a B. állományában teljesített szolgálatot, a munkáltató fegyveres szerv 1993. január 26-án kelt parancsa a szolgálati nyugdíjjogosultság és a nyugdíj mértéke szempontjából a felperes szolgálati idejének kezdetét 1986. január 1. napjától ismerte el. A B.-nál töltött szolgálati ideje alatt a felperes 9 hónap külszolgálatot teljesített M.-ban, amely ideje kétszeres szorzóval került elismerésre, ezért az 1997. április 21-én kelt paranccsal a B. a Hszt. 326. § (1) bekezdése alapján a szolgálati nyugdíjra jogosultság és a nyugdíj mértéke szempontjából beszámított szolgálati idő kezdetét 1985. január 1. napjánban állapította meg. A felperes hivatásos szolgálati viszonya 1999. december 31-én lemondással szűnt meg. 2000. január 3-tól 2006. szeptember 14-ig terjedő időben a felperes az O. állományában köztisztviselői jogviszonyban végzett munkát, majd 2006. szeptember 15-től átszervezéssel jogfolytonosan hivatásos állományba került a V.-hez, az alperes jogelődjéhez. A V. 2008. február 22-én kiadott igazolása szerint a szolgálati nyugdíj mértéke szempontjából 1985. december 4-től, míg a szolgálati nyugdíjjogosultság szempontjából 1997. szeptember 16-ától lehet a felperes szolgálati idejét elismerni. Az alperes jogelődje 2009. november 30-án egy újabb igazolást adott ki, melyben a szolgálati nyugdíjjogosultság szempontjából 1997. február 4. napjánban, míg a nyugdíj mértéke szempontjából figyelembe vehető szolgálati idő kezdetét 1985. április 14. napjánban határozta meg.

A felperes szolgálati panaszának elutasítását követően előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy a szolgálati nyugdíjjogosultság, valamint a nyugdíj mértéke szempontjából 1985. január 1-jét kell a szolgálati idő kezdetének elismerni, így figyelembe kell venni a B. parancsával már elismert szolgálati időket, 1985. augusztus 28-tól 1986. augusztus 15-ig sorkatonai szolgálatban töltött idejét, 1986. szeptember 1-től hat éven át a M. Egyetemen folytatott tanulmányait, valamint a H. Vállalatnál 1992. október 7-től 1993. január 31-ig munkaviszonyban töltött idejét.

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megismételt eljárásban meghozott 4.M.480/2012/8. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes szolgálati viszonyában ténylegesen eltöltött időnek kell tekinteni a szolgálati nyugdíjra való jogosultság szempontjából az 1986. szeptember 1. napjától 1993. január 31. napjáig beszámított időt. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Rendelkezett arról, hogy a felek a perköltségüket maguk viselik.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletében kifejtett jogi álláspont szerint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 64. §-ában foglaltakra figyelemmel, mivel a felperes a Hszt. hatályba lépése (1996. szeptember 1.) előtt létesített hivatásos szolgálati viszonyt, tekintetében a szolgálati idő számításakor nem a Hszt. 326. § (2) bekezdése, hanem a Hszt. 326. § (1) bekezdése irányadó, így a részére a már elismert és beszámított szolgálati időt szolgálati viszonyban töltött időként kell elismerni. Az előbbiekre tekintettel a közigazgatási és munkaügyi bíróság ügydöntő körülményként azt a lényeges tényt értékelte, hogy a felperes a Hszt. hatályba lépését megelőzően már más fegyveres szervnél hivatásos szolgálati viszonyban állt, és ennek megszűnésekor a Hszt. 326. § (1) bekezdése alapján a beszámított szolgálati időket a korábbi munkáltatója igazolta. A Hszt. hatályba lépését megelőzően hatályban volt 1971. évi 10. tvr. 33. § (2) bekezdése előírta, hogy - többek között - a nyugdíjjogosultság és a nyugdíj mértéke szempontjából minden olyan időt be kell számítani, amely a munkaviszonyban álló dolgozókra irányadó nyugdíjbiztosítási szabályok szerinti jogszerző időnek számít. Ebből következően a felperes sorkatonai szolgálatban töltött ideje, a felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott, valamint munkaviszonyban töltött idejének szolgálati időbe történt beszámítása a Hszt. hatályba lépését megelőzően az akkor hatályos jogszabályoknak megfelelt. Így a Hszt. hatályba lépése után létesített szolgálati viszony esetén a Hszt. 326. § (2) bekezdésének alkalmazásakor sem lehetett figyelmen kívül hagyni.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Győri Törvényszék 2.Mf.20.293/2013/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, megállapította, hogy a felperes tekintetében szolgálati viszonyban eltöltött időként kell figyelembe venni a nyugdíjra való jogosultság szempontjából az 1986. szeptember 1. napjától 1991. június 30. napjáig, valamint az 1992. október 7. napjától 1993. január 31. napjáig terjedő időtartamot. A nyugdíjjogosultság szempontjából a felperes szolgálati idejének kezdő időpontja 1991. november 9.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, mely szerint a Hszt. hatályba lépését megelőzően jogszerűen

elismert 1986. szeptember 1. napjától 1991. június 30. napjáig terjedő idő, valamint az 1992. október 7. napjától 1993. január 31. napjáig terjedő idő is jogszerző időnek minősül a felperes esetében, azaz ténylegesen szolgálati viszonyban eltöltött időként kell számításba venni, mert az elismerés a jogszabályoknak, így az 1971. évi 10. tvr. 33. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően történt. Az elismert időszakok kapcsán azonban a másodfokú bíróság szerint voltak olyan időszakok is, melyek elismerését egyetlen jogszabály sem tette lehetővé. Ilyen időszak volt a katonai szolgálat megszűnését követő időszak, így 1986. augusztus 19-től 1986. augusztus 31-ig, valamint az 1991. július 1-től 1992. október 6-áig terjedő időszakok, amely intervallumokban a felperes semmiféle jogviszonyban nem állt.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes teljes keresetének elutasítását kérte.

Az alperes jogszabálysértésként a Hszt. 326. § és 328. §-aiban foglaltak téves értelmezésére hivatkozott. Érvelése szerint a felperes a B. állományában fennállt hivatásos jogviszonya a Hszt. 55. §-ában szabályozott felperesi lemondás folytán szűnt meg, lemondás esetén pedig a visszavételre vonatkozó szabályok alkalmazására nincs lehetőség. A felperes 1999. évben történt lemondásakor hatályos Hszt. 55. § (3) bekezdése szerint az, aki a szolgálati viszonyáról lemondott, a lemondási idő elteltével elveszíti - a szolgálati nyugdíjra, valamint a szolgálati idő kedvezményes számítására vonatkozó jog kivételével - hivatásos szolgálat alapján járó, jogszabályban meghatározott jogát. Kifejtett álláspontja szerint a „szolgálati nyugdíjra vonatkozó jog” nem jelenti azt, hogy ezzel az érintett a szolgálati nyugdíjjogosultság számítására is jogot szerez. Alperes szerint, ha a jogalkotó ezt a jogot biztosítani kívánta volna a hivatásos jogviszonyáról lemondó számára, a törvény ezt egyértelműen meghatározta volna.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében hangsúlyozta, hogy a felperes az alperesnél 2006. szeptember 15. napján, azaz a Hszt. hatályba lépése után létesített hivatásos szolgálati viszonyt, így a N. jogelődje jogszabálysértés nélkül a Hszt. 328. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével járt el, amikor szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött időként vette számításba a BRFK-nál 1993. február 1-től 1999. december 31-ig hivatásos szolgálati viszonyban töltött idejét, az ott szerzett kedvezményes szorzóval, a sorkatonai szolgálatban eltöltött idejét, valamint az igazolás kiállításáig az alperes jogelődjénél kedvezményesen (1,2-szeres szorzószám alkalmazásával) számított időt.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperes felülvizsgálati költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A jogerős ítélet helytállóan tartalmazza, miszerint a perben arról kellett döntenie, hogy a felperesnek a korábban fennállt és 1999. december 31-én lemondással megszűnt hivatásos szolgálati viszonyában beszámított szolgálati ideje a 2006. szeptember 15-től, az alperes jogelődjénél kezdődő hivatásos szolgálati viszonyában a szolgálati nyugdíjjogosultság szempontjából jogszerző időnek minősül-e.

Az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül értékelték, hogy a felperes a Hszt. hatályba lépésekor és azt megelőzően más fegyveres szervnél állt szolgálati viszonyban. A Hszt. 326. § (1) bekezdése szerint a felmentési idő, a végkielégítés, a pótszabadság mértéke, a jubileumi jutalom, a nyugdíjjogosultság, a nyugdíj mértéke és a leszerelési segély szempontjából e törvény hatályba lépése előtt a fegyveres szervek állományában hivatásos szolgálati viszonyban eltöltött és a beszámított szolgálati időt szolgálati viszonyban töltött időnek kell elismerni. Ebből következően a már beszámított szolgálati idő a Hszt. 328. § (1) bekezdése alkalmazásakor is szolgálati viszonyban töltött időnek minősül.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában helytállóan idézte a Hszt. hatályba lépését megelőzően hatályba volt 1971. évi 10. tvr. 33. § (2) bekezdésében foglaltakat, melyből következően a felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott tanulmányi idő, valamint munkaviszonyban töltött idő szolgálati időbe történt beszámítása a Hszt. hatályba lépését megelőzően a hatályos jogszabályoknak megfelelt. Így a Hszt. hatályba lépése után létesített szolgálati viszonyok esetén a Hszt. 326. § (2) bekezdésének alkalmazásakor sem lehet a beszámítást figyelmen kívül hagyni.

Az előbbieken kifejtettek mellett a jogkérdés elbírálásakor az adott ügyben nem volt annak jelentősége, hogy a Hszt. hatályba lépését megelőzően a felperes által létesített hivatásos szolgálati viszony a felperes lemondásával szűnt meg, kizárólag annak a ténynek, hogy a Hszt. hatályba lépését megelőzően az akkor hatályos jogszabályoknak megfelelően történt szolgálati időbe történő beszámítás.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2014. október 8.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő